Nr. 18. 1929.

GAZETA URZĘDOWA
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnej **3 złote.** — Cena pojedynczego numeru **30 groszy.**
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Pierończyk, insp Wydz. Pow., tel. 148, 149.

KATOWICE, sobota, dnia 4 maja 1929 r.

Komunalna Kasa Oszczędności Powiatu Katowickiego

instytucja pupilarnej pewności

ul. Marsz. Piłsudskiego 45 **Katowice** ul. Marsz. Piłsudskiego 45

Gmach Starostwa.

Przyjmuje wkłady oszczędnościowe płacąc od nich wysoki procent, udziela pożyczek krótko- i długoterminowych, dyskontuje weksle, otwiera rachunki bieżące.

Za zobowiązania Kasy i jej majątek ręczy Powiat Katowicki całym majątkiem swoim i wszystkiemi dochodami.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Obwieszczenia urzędowe.

Dot.: zakaz sprzedaży i podawania napojów alkoholowych w czasie poboru wojskowego.

OBWIESZCZENIE

W związku z poborem wojskowym obowiązuje w myśl art. 2-go ustawy z dnia 6 maja 1924 r. (Dz. U. Rz. P. poz. 460 Nr. 44) **na obszarze Województwa Śląskiego zakaz sprzedaży i podawania napojów alkoholowych,** zawierających więcej niż 2,5% alkoholu w miejscowościach, w których zarządzono pobór wojskowy. Zakazane jest również podawanie specjalnego piwa wysokoprocentowego, to jest zawierającego ponad 2,5% alkoholu.

Pobór wojskowy odbędzie się w następujących miejscowościach:

1) **Wielkie Katowice**: w dniach 6, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 28, 29 i 31 maja 1929 r.
2) **Nowa-Wieś**: w dniach 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10 i 11 maja 1929 r.
3) **Bykowina**: w dniu 7 maja 1929 r.

4) **Halemba**: w dniu 8 maja 1929 r.
5) **Kłodnica**: w dniu 8 maja 1929 r.
6) **Kochłowice**: w dniach 8, 10 i 11 maja 1929 r.
7) **Bielszowice**: w dniach 13, 14, 15, 16, 17 i 18 maja 1929 r.
8) **Makoszowy**: w dniu 16 maja 1929 r.
9) **Kończyce**: w dniach 16 i 17 maja 1929 r.
10) **Pawłów**: w dniach 17 i 18 maja 1929 r.
11) **Chorzów**: w dniach 21, 22, 23 i 24 maja 1929 r.
12) **Maciejkowice**: w dniu 23 maja 1929 r.
13) **Bytków**: w dniu 24 maja 1929 r.
14) **Siemianowice**: w dniach 25. 27, 28, 29 i 31 maja i 1, 3, 4, 5, 6, 7 i 8 czerwca 1929 r.
15) **Przełajka**: w dniu 4 czerwca 1929 r.
16) **Bańgów**: w dniu 5 czerwca 1929 r.
17) **Michałkowice**: w dniach 5 i 6 czerwca 1929 r.
18) **Wełnowiec**: w dniach 6, 7 i 8 czerwca 1929 r.
19) **Roździeń-Szopienice**: w dniach 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19 i 20 czerwca 1929 r.
20) **Mała-Dąbrówka**: w dniach 15 i 17 czerwca 1929 r.
21) **Janów**: w dniach 17, 18, 19 i 20 czerwca 1929 r.
22) **Mysłowice**: w dniach 21, 22, 24, 25, 26, 27 i 28 czerwca 1929 r.
23) **Brzęczkowice**: w dniach 25 i 26 czerwca 1929 r.
24) **Brzezinka**: w dniach 26 i 27 czerwca 1929 r.

Zakaz ten obejmuje czas od godz. 22 w dniu poprzedzającym urzędowanie Komisji do godziny 15-ej dnia, w którym Komisja poborowa odbywa swe czynności, t. j. w czasie potrzebnym z jednej strony, aby zapobiedz przybywaniu poborowych w stanie nietrzeźwym, zaś z drugiej, aby w czasie urzędowania Komisji nie odbywał się wyszynk.

Winni przekroczenia zakazu karani będą grzywną do 200.—złotych lub aresztem do 1 miesiąca, w razie zaś powtórzenia przekroczenia grzywną do 1000.— złotych lub aresztem do 3-ch miesięcy. Kary aresztu i grzywny mogą być wymierzone jednocześnie. Nadto może być orzeczone cofnięcie koncesji.

Katowice, dnia 23 kwietnia 1929 r.

Dyrektor Policji:

w z.

(—) Gebhardt.

DYREKCJA POLICJI
w Katowicach.
L. P. II. 2344.

ZARZĄDZENIE POLICYJNE
o zwalczaniu wścieklizny.

Na podstawie art. 70 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. oraz § 327 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych zarządza się co następuje:

§ 1.

Ponieważ urzędowo stwierdzono, że pies chory na wściekliznę biegał swobodnie na obszarze gminy Nowa-Wieś — ustanawia się w miejscowościach Makoszowy, Kończyce, Bielszowice, Pawłów, Nowa-Wieś, Halemba, Kłodnica, Bykowina i Kochłowice oraz w dzielnicy Ligota i Brynów okręgu miejskiego Katowice

kontumację psów i kotów.

Wobec tego zarządza się trzymanie psów na uwięzi, a w razie prowadzenia psów — zaopatrzenie ich w bezpieczne kagańce i trzymanie na smyczy, jako też zakazane jest swobodne puszczanie kotów.

Nie podlegają temu przepisowi psy myśliwskie, policyjne, pociągowe i owczarskie pod warunkiem, że psy pociągowe będą zaopatrzone w bezpieczne kagańce, a psy myśliwskie, policyjne i owczarskie—w czasie nieużywania ich do pracy— będą trzymane na uwięzi lub zaopatrzone w bezpieczne kagańce i prowadzone na smyczy.

§ 2.

Zarządzenie powyższe dotyczy również psów i kotów wprowadzonych na obszar zagrożony po wejściu w życie niniejszych przepisów.

§ 3.

Wyprowadzanie (wywożenie) psów z obszaru zagrożonego dopuszczalne jest tylko za zezwoleniem Dyrekcji Policji w Katowicach po uprzedniem uznaniu psa przez Powiatowego Lekarza weterynaryjnego za niepodejrzanego o wściekliznę. Do psów wywiezionych poza obszar zagrożony mają być stosowane przepisy, które obowiązują na terenie kontumacyjnym.

§ 4.

Psy i koty, co do których nie przestrzegano zarządzeń wydanych dla zagrożonego obszaru, jak również schwytane przy obławach psy i koty swobodnie biegające, zostaną przez organa policyjne natychmiast zabite.

§ 5.

Przy wejściu do stacji kolejowych znajdujących się w miejscowościach obszaru zagrożonego powinny być wywieszone w miejscach widocznych tablice z napisem: **„Kontumacja psów — Wywóz psów bez zezwolenia zakazany“.**

§ 6.

Przekraczający przepisy niniejsze będzie karany na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 stycznia 1927 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr 77).

§ 7.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Katowice, dnia 24 kwietnia 1929 r.

Dyrektor Policji:
w z.
(—) Gebhardt.

STATUT MIEJSCOWY

w sprawie uregulowania czynnej służby przymusowej straży pożarnej w gminie Mała-Dąbrówka, Pow. Katowicki.

Na podstawie § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3-go lipca 1891 roku i na mocy rozporządzenia policyjnego z dnia 4 września 1906 r. o uregulowaniu pożarnictwa, wydaje się na podstawie uchwały Rady gminnej z dnia 8 listopada 1928 r. dla gminy Mała-Dąbrówka, następujący statut miejscowy.

§ 1.

Do udzielenia czynnej pomocy przy wybuchu pożaru w obwodzie gminy Mała-Dąbrówka są zobowiązani wszyscy do fizycznej pracy zdolni mieszkańcy płci męskiej w wieku od 18—60 roku życia.

Wykonywanie czynności przez osobę drugą jest niedopuszczalne.

§ 2.

Wolni od obowiązku gaszenia ognia i ćwiczenia są:

1) Wszyscy w służbie będący (bezpośredni i pośredni) urzędnicy, a szczególnie wszyscy urzędnicy państwowi i komunalni, duchowni, nauczyciele, słudzy kościelni, również adwokaci, lekarze i aptekarze,

2) maszyniści, dozorcy maszyn oraz cały personel nadzorczy i stróże w zakładach fabrycznych i przy budowlach, tak samo wszyscy na kopalniach pod powierzchnią zatrudnieni robotnicy w czasie ich zatrudnienia pod powierzchnią ziemi i takie osoby, które są zatrudnione w zawodzie żeglarskim,

3) przy kolejach głównych i bocznych, wszyscy urzędnicy policji kolejowej bez względu na rodzaj ich stosunku przyjęcia, oraz pełniący służbę na dworcach, maszyniści i palacze parowozów, jak również zatrudnieni dozorcy maszyn i osoby służące przy kolei żelaznej,

4) przy tramwajach wszyscy urzędnicy policji kolejowej, również zatrudnieni stali robotnicy w służbie straży, w służbie prowadzenia tramwajów, kolejki i okrętów, zatrudnieni mechanicy oraz dozorcy maszyn w warstatach, jak również przy elektrycznych zakładach kolejowych.

5) w ogólnej administracji budowlanej: personel osady na bagrach okrętowych, na parowcach, przy szybach dla nurków, na łodziach motorowych, na promach, na mniejszych łodziach okrętowych, dalej personel przy obsługiwaniu śluzów, maszyn do dźwigania ciężarów, mostów, tam, kranów, przychyłń węglowych, latarń morskich, świetlnych i elektrycznych centrali. Mechanicy i dozorcy maszyn, kotłów parowych i zakładów ogrzewalnych, personel dozorujący placów, budowli i przystani (mistrz zakładu, dozorca, stróż), personel obsługiwania sikawek, zabezpieczenia placów budowlanych i osoby, którym podlega nadzór i dozór budowli i innych państwowych administracji,

6) obowiązani do gaszenia ognia, którzy udowodnią świadectwem lekarskiem niezdolność do służby gaszenia pożaru, lub według uznania władzy gminnej, nawet bez lekarskiego świadectwa okażą się nieodpowiedni do gaszenia ognia (niewidomi, kulawi, kaleki i t. d.). Obarczeni wadliwościami na ciele, którzy nie są w stanie wypełniać służby technicznej przy pożarze i na miejscu pożaru, nie są wolni od wykonywania zwyczajnej roboty przed miejscem pożaru, jak np. sprzątanie, odgradzanie, obsługiwanie sikawek i napełnianie wozów wodą,

7) osoby, które należały jako czynni członkowie conajmniej 15 lat bez przerwy do miejscowej ochotniczej straży pożarnej uznanej przez Starostę,

8) osoby, które zapłacą do kasy gminnej jednorazową opłatę w wysokości 100,—zł. lub roczną składkę w wysokości 15.—zł.

Opłaty mogą być tylko zużyte na rzecz straży pożarnej.

9) Osoby, które należą do uznanej przez władze

ochotniczej miejscowej straży pożarnej, pełniący służbę lub jako płatni członkowie pod nr. 8 wyszczególnionej składki rocznej, opłacający conajmniej 15,— zł rocznie jako składkę do stowarzyszenia straży pożarnej wzgl. kolumny sanitarnej.

Nie wolno przyjmować do stowarzyszenia i służby w straży pożarnej takich osób, które nie posiadają obywatelskich praw honorowych, albo są pod dozorem policyjnym.

§ 3.

Służbę gaszenia ognia wykonywuje istniejąca albo później w tym celu założona, wojskowo zorganizowana i policyjnie uznana straż ogniowa i wszyscy zobowiązani do gaszenia ognia, którzy nie należą do stowarzyszenia straży ogniowej.

§ 4.

Spis w miejscowości zobowiązanych do służby gaszenia ognia prowadzi Zarząd gminny i corocznie od 15.—30. grudnia spis ten jest wyłożony do publicznego wglądu, po wydaniu ogłoszenia, według miejscowego zwyczaju.

Osobom zapisanym w spisie przysługują środki prawne przeciw pociągnięciu ich do czynnej służby gaszenia pożaru.

§ 5.

Wojskowo zorganizowane i policyjnie uznane straże pożarne regulują służbę według statutów i służbowych wskazówek, stosownie do § 25 rozporządzenia policyjnego nadprezydenta prowincji śląskiej z dnia 4. IX. 1906 r.

§ 6.

O ile techniczna służba przy przyrządach ratunkowych i gaszeniu ognia przez straże wymienione w § 5 nie jest zapewniona, natenczas wyznacza się i wykształca odpowiedni personel i kierownika zobowiązanych do gaszenia pożaru służby straży pożarnej w dostarczającej liczbie na przeciąg czasu conajmniej dwóch lat.

Pozostającą ilość zobowiązanych do gaszenia dzieli się na oddziały i do każdego oddziału przydziela się kierownika i jego zastępcę.

Obowiązki czynności poszczególnych oddziałów ustanawia się naprzód osobną ordynacją służbową i podaje się takową do wiadomości zobowiązanym do gaszenia ognia według miejscowego zwyczaju.

§ 7.

Dla wszystkich oddziałów włącznie specjalnie wykształconych, zobowiązanych do gaszenia ognia, należy prowadzić listę i utrzymywać ją w porządku.

Na podstawie powyższych list powinni stwierdzić kierownicy oddziałów wszystkich zobowiązanych, obecnych przy pożarach, ćwiczeniach lub próbach gaszenia.

Nieobecnych zobowiązanych należy podać naczelnikowi gminy, który poda ich do miejscowej policji, w celu ukarania grzywną lub odpowiednią karą więzienną, jeżeli w przeciągu trzech dni nie podadzą ważnych powodów, na mocy których udowodnią, że nie byli w stanie stanąć do obowiązków straży pożarnej.

§ 8.

Kierownicy, a szczególnie wykształceni do gaszenia ognia przy przyrządach ratunkowych są zobowiązani do noszenia przepisanych urzędowych odznak na mundurach lub opasek na rękawach, które zaopatrzone być muszą w nazwę miejscowości wzgl. bieżący numer.

§ 9.

Wszyscy w miejscu zamieszkali, posiadający zaprzęgi są zobowiązani za odpowiednią zapłatą do dostawienia przy pożarach, ćwiczeniach i próbach niezbędnie potrzebnych koni do przyrządów ratunkowych i przyrządów do gaszenia, również i do wozów z wodą i do wozów dla oddziału strażaków, według zarządzenia naczelnika gminy, o ile nie są zwolnieni na mocy specjalnego rozporządzenia.

Końmi należy zawieźć wozy, przyrządy i t. d. na miejsce pożaru lub na plac ćwiczeń i sprowadzić z powrotem. Wykluczone są konie służbowe urzędników cywilnych i wojskowych, konie pocztowe oraz konie służące do zawodu lekarskiego lekarzy i dla księży.

Wysokość odszkodowania ustala władza miejscowa według odpowiednich stawek. Zobowiązani do dostawienia zaprzęgów mogą również obce zaprzęgi wynająć i zastąpić nimi swoje zaprzęgi. Są jednakowoż osobiście odpowiedzialni za niedostateczne obsługiwanie zaprzęgów innych właścicieli koni. Jeżeli niema w gminie specjalnych wozów do wody i dla oddziałów strażaków, muszą właściciele zaprzęgów odpowiednie wozy dostarczyć.

§ 10.

Do zestawienia listy zobowiązanych do dostawienia zaprzęgów stosuje się odpowiednie przepisy wedle § 4 niniejszego miejscowego statutu.

§ 11.

W razie dostarczenia zaprzęgów przez gminę unieważnia się § 9 i 10 niniejszego statutu miejscowego.

§ 12.

Każdy, który zauważy wybuch pożaru, jest zobowiązany do zameldowania pożaru, wzywając publicznej pomocy do stłumienia pożaru.

Zawiadomienia o ćwiczeniach i próbach z przyrządami zgłasza się publicznie albo przez alarmowanie.

Alarmować należy w ten sposób, ażeby wszyscy w czasie alarmu w miejscu obecni w służbie, a podlegający obowiązkowi gaszenia w możliwie krótkim czasie, najpóźniej w 10-iu minutach otrzymali wiadomość o wybuchu pożaru.

Zawiadomienie o wybuchu pożaru odbywa się zwykle przez alarmowanie (alarm pożarny), którego dotyczą niżej wymienione przepisy:

Sąsiednie miejscowości należy w razie potrzeby zawiadomić o wybuchu pożaru drogą telefoniczną (telegraficznie) lub też w razie niemożności powyższego przez wysłanie osobnego gońca.

§ 13.

Kierownicy, oddziały strażaków i zaprzęgi powinny stawić się punktualnie do ćwiczeń i prób z przyrządami, zaś na alarm ćwiczebny muszą się stawić bezzwłocznie. Rozkazów kierownika ćwiczeń lub prób z przyrządami należy słuchać. Bez pozwolenia kierownika ćwiczeń nie wolno nikomu opuszczać placu ćwiczeń.

§ 14.

Przy odgłosie alarmu pożarnego powinny się dyżurujące osoby, a podlegające obowiązkowi gaszenia, jak i zaprzęgi, o ile są pewni, że ich własnym budynkom nie grozi niebezpieczeństwo stawić się jaknajrychlej na podane im przez regulamin służbowy miejsca zborne i zgłosić się u prowadzących oddziału, których zarządzenia spełniać muszą.

Ani oddziałom strażaków, ani też zaprzęgom nie wolno bez zezwolenia kierownika akcji gaszenia pożaru opuszczać wyznaczone im miejsce.

Kierownikiem akcji gaszenia jak również administracji tej jest Naczelnik Urzędu Okręgowego ub jego prawny zastępca. Do czasu zjawienia się Naczelnika Urzędu Okręgowego lub jego zastępcy obejmuje kierownictwo Naczelnik gminy.

Techniczne kierownictwo zwalczania ognia wykonuje kierownik przez Policję uznanej straży pożarnej za zgodą Naczelnika Urzędu Okręgowego. Po myśli rozporządzenia Prezydenta Opolskiego z dnia 19 września 1906 r. L. dz. I. a. 9833 (Gazety Urzędowej str. 388) w razie przybycia ogniomistrza powiatowego przechodzi kierownictwo akcji ratunkowej w jego ręce.

§ 15.

Wszystkie inne obowiązki służbowe, dotyczące gaszenia pożaru są przepisane osobnemi rozporządzeniami (por. rozp. policyjne nadprezydenta Prowincji Śląskiej z dnia 4. IX. 1906 r. i regulaminu służbowego ochotniczej i obowiązkowej straży pożarnej.

§ 16.

Wykroczenia przeciwko przepisom tegoż statutu względnie regulaminu służbowego karane będą na podstawie § 26, rozporządzenia policyjnego z dnia 4 września 1906 r. grzywną do 60,— zł, względnie odpowiednią karą aresztu, o ile w myśl istniejących przepisów karnych, wzgl. innych przepisów prawnych nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 17.

Powyższy statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 18.

Z dniem wejścia w życie niniejszego statutu traci moc obowiązującą dotychczasowy statut w przedmiocie uregulowania czynnej służby pożarnej w gminie Mała-Dąbrówka — wraz z wszelkiemi dodatkami.

Mała-Dąbrówka, dnia 8 listopada 1928 r.

Naczelnik Gminy: (—) Kosma

Ławnik: (—) Strużek

Do niniejszego statutu miejscowego wyrażam zgodę.

Mała Dąbrówka, dnia 20 listopada 1928 r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego
(—) Kosma

Powyższy statut miejscowy zatwierdza się na podstawie §-u 6-go ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891.

Katowice, dnia 12 kwietnia 1929 r.

Wydział Powiatowy:
Sm. 160/1/29. (—) Dr. Seidler.

Ogłoszono.

Mała-Dąbrówka, dnia 20 kwietnia 1929 r.

Zarząd Gminny:
(—) Kosma
Naczelnik gminy.

STATUT

dotyczący porządku obrad Rady gminnej w Bielszowicach.

Ne podstawie §§ 6, 106–112 ordvnacji wiejskiej z dnia 3. VII. 1891 r. i uchwały Rady gminnej z dnia 18 lutego 1929 r. wydaje się dla gminy Bielszowice następujący statut miejscowy.

I. Zebranie Rady gminnej i jej czynności.

§ 1.

Posiedzenie Rady gminnej zwołuje Naczelnik Gminy wzgl. jego zastępca piśmiennem zaproszeniem z równoczesnem podaniem przedmiotów obrad. Pomiędzy doręczeniem zaproszenia a posiedzeniem upłynąć muszą dwa pełne dni kalendarzowe z wyjątkiem wypadków nagłych.

§ 2.

Porządek dzienny ustala Naczelnik Gminy wzgl. jego zastępca, wnioski członków Rady gminnej umieszcza się na porządku dziennym, jeżeli wpłynęły przed ustaleniem tegoż porządku i podpisane zostały przynajmniej przez 1/4 członków Rady gminnej. Uchwały członków komisji dot. spraw bieżących podaje się Radzie gminnej na posiedzeniu do wiadomości.

§ 3.

Rada gminna może uchwałą odroczyć niektóre przedmioty porządku dziennego na inne posiedzenia jakoteż zmienić kolejność punktów porządku dziennego.

§ 4.

Członkowie Rady gminnej, którzy z powodu przeszkód nie mogą brać udziału w posiedzeniach, winni o tem przed posiedzeniem donieść Naczelnikowi Gminy, który o tem zawiadamia Radę gminną. W razie przeszkód w terminowem doniesieniu, członek Rady obowiązany jest do zapodania przeszkód.

§ 5.

Na każdem posiedzeniu załatwia się w pierwszym rzędzie sprawy porządku dziennego. Wnioski uznane uchwałą Rady gminnej za nagłe, załatwia się dopiero po jego wyczerpaniu.

§ 6.

Posiedzenia Rady gminnej są z ograniczeniem zawartem w § 109 ordynacji wiejskiej, publiczne, sprawy personalne urzędników jakoteż sprawy sądowe należą zasadniczo do posiedzeń tajnych.

Względem obrad posiedzeń tajnych, obecni na posiedzeniu obowiązani są do przestrzegania tajemnicy.

Winni zdrady tajemnic ponoszą konsekwencje z § 13 niniejszego statutu.

§ 7.

Żadnemu z członków nie wolno zabierać głosu, dopóki przewodniczącego o udzielenie głosu nie prosił i zezwolenia na to nie otrzymał. Przewodniczącemu przysługuje prawo w każdej chwili zabrać głos. Przemówienia, głosowania i uchwały powinne się odbywać w języku polskim.

§ 8.

Głosowanie odbywa się przez podniesienie rąk. Rozstrzyga absolutna większość głosujących. Przy równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Na wniosek członków Rady może zebranie w poszczególnych wypadkach użyć innego sposobu głosowania, jako to kartkami, głosowanie imienne i t. d. Przewodniczący oznajmia wynik każdego głosowania zebranym.

§ 9.

Każdy członek Rady gminnej ma obowiązek stawić się na zebranie punktualnie.

§ 10.

W rozprawach dotyczących spraw i zobowiązań gminy, nie może brać udziału Radny, którego interes prywatny stoi w sprzeczności z interesami gminy.

§ 11.

Uchwały zebrania oraz nazwiska członków obecnych przy powzięciu zapisuje się do osobnej księgi.

Przewodniczącemu przysługuje prawo powierzenia spisania protokułu urzędnikowi gminy.

Protokuły podpisują przewodniczący i przynajmniej dwaj członkowie Rady gminnej, którzy w zebraniu brali udział i mają prawo do głosowania.

Żaden z Radnych nie może żądać, by do księgi protokularnej wpisano inne, odmienne od treści powziętych uchwał oświadczenia.

II. Komisje.

§ 12.

Zgodnie z postanowieniami ordynacji wiejskiej z 3. VII. 1891 może Rada gminna po myśli art. 5. ordynacji wyborczej z dnia 5 maja 1926 r. uchwalić wybór komisji i to:

1. stałe komisje gminne jako pomocnicze wzgl. kolegjalne organa administracyjne, wybrane na czasokres urzędowania Rady gminnej, do których mogą być wybrani i obywatele, którzy do Rady gminnej nie należą,

2. niestałe komisje gminne, wybrane do zbadania i przygotowania do przyszłych obrad spraw, przekazanych im przez Radę gminną. Okres urzędowania niestałej komisji kończy się po załatwieniu danej sprawy.

Wybrani do komisji niestałej mogą być tylko członkowie Rady gminnej.

Wybór komisyj gminnych odbywa się na zasadzie systemu proporcjonalnego.

W zebraniach komisji przewodniczy Naczelnik Gminy lub — jeżeli on sam uzna to za potrzebne — wyznaczony przez niego zastępca.

Komisje działają albo samodzielnie, albo przygotowują wnioski dla Rady gminnej.

III. Przepisy porządkowe.

§ 13.

Członkowie, którzy na zebraniach postępują w sposób niestosowny, mogą być na wniosek przewodniczącego uchwałą Rady gminnej

a) w pierwszym wypadku pociągnięci do kary od 1—3 zł,
b) w wypadkach powtarzających się, oprócz ukarania wyżej wymienioną grzywną, wykluczeniem od udziału w posiedzeniach Rady gminnej na czasokres do jednego roku.

Członkowie, którzy bez uniewinnienia na posiedzeniu nie stawią się, mogą być na wniosek przewodniczącego uchwałą Rady gminnej ukarani od 50 gr. do 1,— zł.

Przeciw takiej uchwale służy radnemu skarga w postępowaniu administracyjno-spornem do Wydziału Powiatowego w przeciągu 2 tygodni od dnia doręczenia uwiadomienia.

Prawo skargi przysługuje także Naczelnikowi gminy. Grzywna powinna być uiszczona w przeciągu dni 14 po doręczeniu nakazu zapłaty.

§ 14.

Przewodniczący strzeże porządku w lokalu obrad.

Kto z miejsca przeznaczonego dla publiczności daje oklaski lub znaki pochwał i zadowolenia lub niezadowolenia albo przeciw porządkowi i przyzwoitości zawini, zostaje natychmiast wydalony. W razie powstania niepokoju i przeszkód z grona publiczności może przewodniczący zarządzić natychmiastowe opróżenienie sali obrad.

§ 15.

Każdy członek Rady gminnej otrzymuje na żądanie jeden egzemplarz niniejszego statutu.

IV. Prawomocność.

Niniejszy statut obowiązuje od dnia zatwierdzenia go przez Wydział Powiatowy w Katocach.

Równocześnie traci moc obowiązującą dotychczasowy statut miejscowy z dnia 29 września 1904 roku.

Bielszowice, dnia 18 lutego 1929 r.

Zarząd Gminy:

Naczelnik gminy (L. S.) I. Ławnik gminy
(—) Olszowski (—) Pośpiech

Niniejszy statut miejscowy, regulujący czynności Rady gminnej gminy Bielszowice zatwierdzą się z tem, że pierwszemu zdaniu § 13 nadaje się następujące brzmienie:

„Członkowie, którzy na posiedzeniach zachowują się niestosownie, uchwałą Rady gminnej ukarani być mogą:

a) w pierwszym wypadku grzywną od 1 do 3 zł,
b) w powtarzających się zaś wypadkach—w miejsce wymienionej grzywny — wykluczeniem od udziału w posiedzeniach Rady gminnej na czas do jednego roku."

oraz, że ostatniemu zdaniu § 7 nadaje się następującą treść:

„Co do języka miarodajne są postanowienia ustawy z dnia 16. I. 1923 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 5, poz. 34".

Katowice, dnia 3 kwietnia 1929 r.

Wydział Powiatowy:

(L. S.) (—) Dr. Seidler.
Sm. 341/1/29.

Niniejszem potwierdza się, że Rada gminna na posiedzeniu swem z dnia 20 kwietnia 1929 r. przyjęła zatwierdzoną zmianę powyższego statutu.

Bielszowice, dnia 25 kwietnia 1929 r.

Zarząd Gminy:

Naczelnik gminy: (L. S.) I. Ławnik gminy.
(—) Olszowski (—) Pośpiech.

Ogłoszono.

Bielszowice, dnia 26 kwietnia 1929 r.

Naczelnik Gminy:
(—) Olszowski.

STAROSTWO KATOWICE d. 25 IV. 1929 r.
Liczba G. 212/26.

Starostwo w Rybniku pismem z dnia 16-go kwietnia 1929 L. dz. P. 267/14 zawiadamia, że w miejscowości Łyski stwierdzono zarazę świn, oraz w miejscowości Baranowice stwierdzono wściekliznę u jednego psa.

Starosta
w. z.
(—) Dr. Gawlas.

Wyłudzanie wsparć.

1) Józef Pawnyk, lat 49, ze Skwarzawy, pow. Żółkiew,

2) Tomasz Świder, ur. w r. 1892, syn Józefa i Adaty z Brakowic, pow. Rzeszów,

3) Jan Lachcik, ur. w 1899 r., syn Jakóba i Józefy z Bratkowic, pow. Rzeszów,

4) Karol Chabka, ur. w 1890 r., syn Tomasza i Jadwigi z Kuźminy, pow. Dobromil,

5) Stefan Mazurkiewicz, ur, w r. 1886 r. z Zamarstynowa, pow. Lwów,

6) Henryk Sałaciński, syn Pawła i Bronisławy urodzony 1894 r, mieszkaniec miasta Nasielska, pow. Pułtusk,

7) Wacław Dylewski, lat 35, syn Stanisława i Zofji: przynależny do m. Przedecza, pow. włocławskiego, zamieszkały we wsi Buczyniu, gminy Dzierzkowice, pow. janowskiego, woj. Lubelskiego,

8) Jan Płocha, lat 26, syn Franciszka i Anny, przynależny do gminy Dzierzkowic, powiatu janowskiego, woj. Lubelskiego,

9) Szpigelman vel Szpilman Ruchla Łaja, mieszkanka osady i gm. Żółkiewki, pow. krasnostawskiego, woj. Lubelskiego,

10) Michał Kosziuk syn Prokopa i Justyny lat 21, przynależny do gminy Tyśmieniczany pow. Stanisławów,

11) Wasyl Andrusyszyn syn Hnata i Ołeny lat 19, przynależny do gminy Tyśmieniczany, pow. Stanisławów,

12) Iwan Kryczuk syn Fedora i Zofji lat 25, przynależny do gminy Tyśmieniczany pow. Stanisławów,

13) Jurko Kryczuk syn Fedora i Zofji lat 23, przynależny do gminy Tyśmieniczany, pow. Stanisławów,

14) Stanisław Netter, urodz. 6. IV. 1903 r. w Mikorzynie pow. Kępno, woj. Poznańskie,

15) Feliks Jakóbowski urodz. 20. XI. 1883 r. na Ukrainie, obecnie bez stałego miejsca zamieszkania, ostatnio bawił we Wrześni, wojew. Poznańskie,

czują wstręt do pracy, włóczą się po kraju i wyłudzają od zwierzchności gmin ich chwilowego pobytu pod rozmaitemi pozorami zapomogi na rachunek gminy swej przynależności.

Powyższe podaje się do wiadomości z tem, że ewentualne udzielone zapomogi wyżej wymienionym, przez gminy przynależności oraz przez gminy zobowiązane do trwałej opieki zwracane nie będą.

Katowice, dnia 25 kwietnia 1929 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Gawlas.

Komunikaty.

KOMUNIKAT

w sprawie składania podań o ulgi wojskowe.

Dyrekcja Policji w Katowicach komunikuje że nowelą do ustawy o powsz. obow. wojsk. (Dz. U. R. P. Nr. 46/28, poz. 458) zostały sprawy udzielania odroczeń terminu odbycia czynnej służby wojskowej przekazane do wyłącznej kompetencji władz administracji ogólnej.

Pomimo jednak wyraźnych postanowień ustawy, zwracają się zainteresowani do wszelkich instancyj władz wojskowych z prośbami zwłaszcza, gdy chodzi o ulgi dla jedynych żywicieli rodzin i właścicieli odziedziczonych gospodarstw rolnych o stosowanie tych ulg, przyczem szczególnie liczne są te podania w okresach po wcieleniu poborowych do szeregów.

Podania te poza brakiem elementarnych znajomości kompetencyjnych, cechują różnorodność zażaleń, na decyzje wydane przez powiatowe czy też wojewódzkie władze administracji ogólnej, które rzekomo nie uwzględniły krytycznego położenia materjalnego lub rodzinnego petentów lub też zbyt rygorystycznie stosowały terminy ustawowe, w których należy składać tego rodzaju podania.

Znaczną ilość podań stanowią również nieuzasadnione ustawowo prośby żon o zwolnienie z szeregów ich mężów, jako jedynych ich i ich dzieci żywicieli.

Przytem stwierdzono, że do M. S. Wojsk. napływają masowo z niektórych okolic prośby, pisane jednym charakterem ręki, co świadczyłoby niedwuznacznie o silnie rozwiniętej działalności pokątnych doradców i pisarzy, którzy namawiają nieuświadomionych do składania podań, zwiedzionych w ten sposób wyzyskują, a władze przeważnie najwyższych instancyj zasypują prośbami, których uwzględnienie jest conajmniej wątpliwe.

Z uwagi na powyższe zaznacza, że prośby o odroczenie wzgl. zwalnianie z szeregów poborowych przez władze wojskowe rozpatrywane nie będą, tym samym składanie takich do władz wojskowych jest bezcelowe.

Druk. J. Eichborn, Katowice.